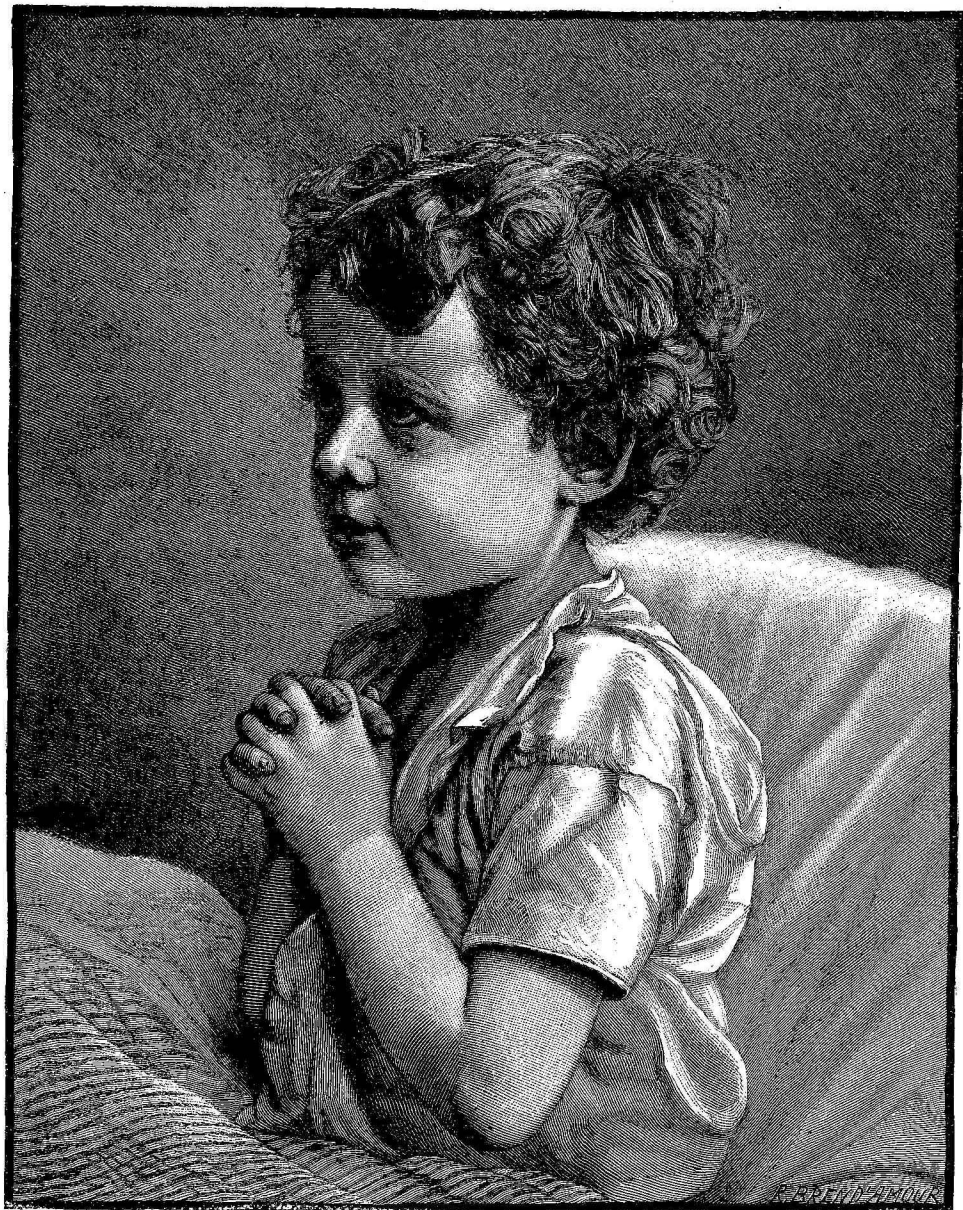

Μετὰ ταῦτα μετέβη εἰς Φερράραν κατὰ πρόσκλησιν τοῦ Δουκὸς Ἀλφόνσου ἵνα τελειώσῃ τὰς ἐπικοσμήσεις τοῦ Ἀνακτόρου του.

Ὁ Τισιανὸς μέχρι σχεδὸν τῆς ἀνδρικῆς

χρήσεως τοῦ ὄμωος ἔζησε βίον μακρότατον 99 ἐτῶν! ἀπέθανε δὲ ὑπὸ χολέρας τὸ 1576.

Εἰς τὰς ὁμοιογραφίας ὁ Τισιανὸς δὲν ἔχει ἐφάμιλλον· τὴν μεγάλην δ' αὐτοῦ φήμην προσεκτήσατο αὐτῷ ἢ ἐπιτηδειότης

Παιδίον προσευχόμενον (Ἰδὲ ἐπομένην σελίδα).

ἡλικίας ἔζησε βίον ἀπλούστατον καὶ ἐγκρατῇ, ἐργαζόμενος ἀόκνως τὸ ἔργον του. Ἀφ' ὅτου ὄμωος ἐφιλιώθη μὲ τὸν Φλωρεντῖνον Ἀρετίνην καὶ τὸν γλύπτην Σανδσίνην ἐπεδόθη εἰς τὴν πολυτέλειαν καὶ τὰς ἀνηθίκους ἡδονάς.— Μὲ ὅλας τὰς κατα-

τοῦ ἀντιγράφειν ἀκριβῶς τὴν φύσιν.

Μεταξὺ τῶν ὁραίων ἔργων τοῦ Τισιανοῦ συγκαταριθμοῦνται καὶ τὰ ἐξῆς: ἡ Ἀκάνθινος στέψις, ἡ Κατακλινομένη Ἀφροδίτη, τὸ Μαρτύριον τοῦ Ἀγ. Πέτρου καὶ ἄλλαι.